

taburettet

NR. 4 SEPTEMBER 2002

Side 4

Johannesburg

Miljøet skal have en fremtrædende plads i Johannesburg. Fattigdomsbekæmpelse er det vigtigste emne" skriver miljøminister og MF Hans Christian Schmidt.

Side 4

Ansvar

Virksomhedernes sociale ansvar. Venstres beskæftigelsesminister, Claus Hjort Frederiksen, dyrker de gode eksempler.

Side 6 & 7

Strukturdebat:

Vi følger op på sommerens strukturdebat. Skribenter er: Folketingsgruppens næstformand, MF Rikke Hvilshøj og Amtsborgmester i Roskilde Amt, Kristian Ebbensgaard.

Side 8

Finanslov 2003

Regeringen har fremlagt sit forslag. Teksten udlægges her af Venstres finansordfører, MF Kristian Jensen og Mads Lundby fra Venstres sekretariat på Christiansborg.

Side 9

Nej til jobfradrag

"Den høje danske skat er dræbende for iværksættertrang og virkelyst." Chefkonsulent Per Nielsen fra Dansk Industri argumenterer imod jobfradrag.

Aldrig mere 11. september!

Af borgmester Søren Pind

Den lille Kennedypris med et barns honnør

Bitte små mennesker, uvirkeligt løbende ned ad bygningsvæggen, for at tabe kampen og svæve tungt som viftende sommerfugle mod afgrunden. 11. september. Friheden martret ved sine to totempæle. Stammens symbol nedlagt af fly. Først af fortidige kujoner. Verdenshistorie. Et mellemrum i stilhedens åndedrag.

Frihedens fjender angreb på den eneste måde, de kunne. Ikke ved ordets magt. Endsige ved penens. Men fejlt. Som en kniv plantet i ryggen i demokratiets ulvetime.

De angreb ikke bare Amerika. Men uforvarende den hele verden, der i verdenshandelscenteret var samlet i nationalitet på nationalitet. I hverdagslivet holdt sammen af arbejde: Blind for forskellen i farver. Åben for ligeværdige byttehandler.

De angreb ikke en bygning – men et symbol. Et symbol der trodsede tyngdeloven og hævdede menneskets urgamle drøm om, at drømme kan blive til virkelighed. Og at alle, der vil, kan være med.

De angreb friheden

Hadet retter sig mod menneskets egne valg. Kvindens ret til uheldet at bære sit ansigt. Mandens ret til at knejse og hævde at være noget i sig selv. Barnets ret til at tro på, at morgendagen kan blive bedre og mere fredelig end gårsdagen.

Mod selve den påstand, der uimodståeligt for frihedens venner kalder høj som lav: Vi anser følgende sandheder for at være indlysende i sig selv, at alle mennesker er skabt lige, at de af deres skaber er begavede med visse ufortabelige rettigheder, og at til disse hører liv, frihed, og stræben efter lykke...

Uafhængighedserklæringen rettet mod alverdens tyranner. Som påstår indædt, evigt og kompromisløst, at vi hver for sig udgør et nogen. At ingen er ingenting. At alle ikke er alt.

Denne erklæring har de erklæret krig. Men de vil tabe. De har kun tvang og terror at tilbyde. Den 11. september vil gå over i historien, som dagen hvor sløret for vore øjne atter blev trukket væk. Frihed kræver stadig kamp. Vi troede, det var så åbenlyst, at folks egne valg ikke kan anfægte nogen. Vi tog fejl. Igen. Som set mange gange før i verdenshistoriens billedbog.

Til de, der er vore fjender, siger jeg med senator John McCain: Gud vise jeres sjæl nåde. Vi gør det ikke.

Jeg beder alle møde op på Rådhuspladsen den 11. september kl. 16.30 for at mindes.

Søren Pind ved grundlovs mødet i Søndermarken.

Københavns Amt

Lars Stolshøj
tlf. 4373 3565
e-mail: stolshoj@post.tele.dk
Homepage:
www.venstre-kbhamt.dk

Formand for amtsrådsgruppen

Bent Larsen
tlf.: 3963 0200
e-mail:
benlar@amtsraad.kbhamt.dk

Gentofte

Inés Wandel
tlf.: 3963 5501
e-mail: vinwa@ft.dk

Folketingskandidat

Kirkeminister
Tove Fergo, MF
tlf.: 3392 3920
e-mail: ava@km.dk

Lyngby

Søren Lund
tlf. 4580 9822
e-mail: s-lund@post4.tele.dk

Folketingskandidat

Flemming Oppfeldt, MF
tlf. 4495 6792

Ballerup

Ole Jørgensen
tlf: 4497 0148
e-mail: oleball@post11.tele.dk

Folketingskandidat

Pia Larsen, MF
tlf.: 4466 4858
e-mail: vpila@ft.dk

Glostrup

Hans-Christian Ellegaard
e-mail: ellegaard@mail.tele.dk

Folketingskandidat

Statsminister
Anders Fogh Rasmussen, MF
tlf.: 3392 3300
e-mail: stm@stm.dk

Hellerup

Hans-Georg Nielsen
tlf.: 3962 0090
e-mail: ghgnielsen@mail.tele.dk

Folketingskandidat

Kirkeminister
Tove Fergo, MF
tlf.: 3392 3920
e-mail: ava@km.dk

Gladsaxe

Vibeke Nielsen
tlf.: 4498 1286
e-mail:
vibnie@amtsraad.kbhamt.dk

Folketingskandidat

Gitte Lillelund Bech, MF
tlf.: 3337 4544
e-mail: vgjlb@ft.dk

Hvidovre

Bent Hansen
tlf.: 3678 8990
e-mail: bnth@ferrosan.dk

Folketingskandidat

Ulla Prip
tlf.: 3649 5539
e-mail: ullaprip@hotmail.com

Amager

Tove Malzer
tlf.: 3253 2486
E-mail: tovemalzer@get2net.dk

Folketingskandidat

Marion Pedersen
tlf.: 3257 3067
e-mail: marion@post1.tele.dk

Rødovre

Kredsformand:
Flemming Jensen,
tlf. 4444 7735,
fkj@nohau.dk

Folketingskandidat:

Kjeld Danneskjold-Samsøe
tlf.: 3964 0026
e-mail: kjeld@dannelskiold.dk

VU i Storkøbenhavn

Peter Larsen
tlf.: 3969 7999

Varm luft eller skat på varme?

Af Anker Jacobsen, Energipolitisk udvalg i Venstres i Københavns Amt.

Venstres miljøudvalg i Københavns amt har bl.a. debateret evt. beskatning eller støtte til diverse affalds- og alternative energikilder.

Herunder blev det konkluderet, at potentielle lokale energikilder, der p.g.a. volumen m.v. ikke kan transporteres over store afstande, bør udnyttes selv hvis det kræver offentlig støtte, så længe det totalt set er samfundsnyttigt.

Hvorimod man for let transportable energikilder, der udgør en international handelsvare, bør skelne skarpt mellem fremstilling

og brug, således at fremstilling under visse omstændigheder godt kan berettigede en vis støtte, hvori- mod anvendelsen typisk bør afgiftbelægges som den fossile energi der erstattes, med fradrag for evt. CO2 gevinst og forsyningssikkerhed.

Det ligner Ebberød bank når store industrier må lede deres overskudsvarme ud til gråspurvne fordi udnyttelse til fjernvarme kræves beskattet, hvorimod folk i stigende grad installerer dyre træpillefyr der brænder importeret (energidyrt) skattefrit brændsel.

Omkring udnyttelse af industriens spildvarme må det om beskatning og misbrug retfærdigvis siges, at hvis installation af rør og vekslere m.v. er så bekostelige, at projektet ikke er samfundsrentabelt, men udelukkende privatøkonomisk rentabelt i kraft af, at folks varme er et kraftigt skatteobjekt, må en form for skat eller anden offentlig indgriben være berettiget.

For fyring med træpiller, korn, spiseolie og andre ikke beskattede internationale handelsvarer, er det en meget dårlig samfundsøko-

nomi at producere kalorier ud fra brændstoffer, der målt på brændværdien, er meget dyrere end ubeskattet olie.

Som hovedregel må internationalt transportable energiprodukter således tillægges den beskatning området p.t. lider under, med en passende reduktion for forsyningssikkerhed, forureningsvenlighed og evt. netto CO2 besparelse.

I denne netto CO2 besparelse bør fradrages den mængde ubeskattet fossilt brændsel der er medgået til produktion og transport. For fiskeolie vil der således næppe være

den store CO2 besparelse når energi til kutterne og fabrikationen er opgjort.

Netto CO2 faktoren, der skal bruges ved reduktion af skatten, bør være udregnet pr. ton CO2 på basis af de energitilskud der ydes andre steder, f.eks. til vindmøllestrøm.

Til orientering kan nævnes, at der for at opnå samme brændværdi som en 1 olie, skal bruges ca. 3 kg korn eller træpiller. Olie internationale pris er ca. 1,5 kr/l for svovlfattig gasolie og ca. 1 kr/kg for fuelolie.

En kommunalreform er nødvendig

Af Kurt Damsted, Formand i Venstre i Københavns Amts Erhvervspolitiske Udvalg.

Samarbejdernes antal og omfang nærmer sig i dag det uoverskuelige, og derved unddrager de sig en demokratisk kontrol. For hvem har egentlig ansvaret ?

Ved kommunalreformen i 1970 blev ca. 1200 kommuner reduceret til 275 kommuner. Man tilstræbte en minimumsstørrelse på 5000 indbyggere. I landdistrikterne blev kommunerne dannet ved at sammenlægge flere sogne, og der blev stort set opbygget en administration fra bunden. Borgernes forventninger til de nye, store kommuner var betydelige, og mange nye love skulle fremover administreres af kommunerne. Derudover lå der et stort arbejde i at få samar-

bejdet de gamle kommuner til den nye enhed.

Opgaven blev løst, kommunerne fungerede udmærket med den tids hjælpemidler, telefon, telex, kartoteksskabe, sagsmapper og kugleskrivemaskiner. Den administrative verden udvikledes i takt med nye opgaver og nye tekniske frembringelser. Sekretærene blev erstattet med sagsbehandlere. Kompetence og ansvar blev i stor grad uddelegeret, og endelig blev der indført edb, der radikalt ændrede hverdagen på kontorerne.

Nu kunne der ydes både hurtigere og bedre service til borgerne, men det krævede både store investeringer, oplæring og ved-

ligeholdelse. Mange politikere spejdede efter store besparelser, men blev skuffede. Teknologien var imidlertid en nødvendighed, hvis kommunerne vil være med i udviklingen.

Dagens realiteter rummer kommunal samarbejde på kryds og tværs om vidt forskellige opgaver. Man er nødt til at gå sammen med nabokommunerne for at kunne løse dem. Samarbejdernes antal og omfang nærmer sig nu det uoverskuelige, og derved unddrager de sig en demokratisk kontrol, for hvem har egentlig ansvaret, og er samarbejdet nu optimalt tilrettelagt?

Kun en ny kommunalreform kan løse disse vitale problemer. Bør den bygge

på betydeligt større enheder eller skal den bygge på meget mere udbud og kontraktstyringsenheder? Begge modeller har reelle muligheder for at løse nutidens og fremtidens krav til kommunerne. Tiden er inde til seriøst at tage stilling til nye bæredygtige kommune-strukturer som befolkningen har et naturligt forhold til. Bureaukratiet i kommunerne og den tiltrængte og lovede udligningsreform skal forenkles.

Omstillingen for medarbejderne vil blive stor. Arbejdspladserne vil blive erstattet af nye og større, der alle er indrettet efter nutidens krav med større grad af specialisering i fagligt miljø. Nogle administrative stillinger vil for-

svinde, men flere sagsbehandlerstillinger vil i stedet blive oprettet. Om de så skal findes på rådhusene, i selvejende institutioner eller i private erhverv der løser offentlige opgaver på kontrakt, det er noget vi alle skal tage stilling til i fremtidens debat om emnet.

Medarbejderne i vores 18 kommuner og i amtet og deres organisationer opfordres til aktivt og uden restriktioner at gå positivt ind i diskussionen om den helt nødvendige reform.

At folkettinget og regeringen også må på banen er en selvfølge, men reformen berører først og fremmest de administrative medarbejdere i kommunerne og i amtet.

Gentofte Venstres traditionelle "Gule-ærter møde"

Onsdag den 9. oktober, kl. 18.30

Flemming Oppfeldt, MF, fortæller om Folketingets åbningsdebat.

Mødet holdes i kantinen på Jægersborg kaserne, Jægersborg Allé 150.
Pris for deltagelse incl. Gule-ærter, pandekager med is,
2 øl eller vand og kaffe med småkager: kr. 130

Bindende tilmelding senest d. 4. oktober til
Regitze Lilliecreutz Fløystrup, 39 65 44 87,
Aage Rask-Pedersen, 39 62 85 05
eller Inés Wandel, 33 37 54 60, e-mail: vinwa@ft.dk

1000 tak

DR-journalisterne fortjener tak. Især det flertal, der med sit nej til en ny overenskomst sendte knap 1000 journalister hjem. Hvem skulle have troet, at der skulle så mange journalister til at producere de indslag, som under konflikten ikke bringes i DR-regi. På radiosiden er det højst de journalistisk dybdeborende programmer på P1, der kan vække savn hos de trofaste lyttere. På TV-siden er det nærmest en befrielse, at man for de danske nyheders vedkommende kan nøjes med TV2 og ikke også behøver at se DR-nyhederne, for at kunne føle sig fuldt orienteret. Den meget dybe og korrekte information oplever man alligevel sjældent i de to stationers nyhedsudsendelser.

DR beskæftiger 3.500 personer, heraf 2.700 fastansatte. Under konflikten må DR altså undvære mere end hver tredje af sine fastansatte medarbejdere. Hvis de 1000 journalister bliver hjemme, sparer DR 0,4 mia. kr. om året og licensen kan sættes ned med 13 % eller små 130 kr. for en farvelicens. Inklusiv moms!

Hos TV2 beskæftigede man sidste år 625 personer i alt. TV2 dækker behovet for "Public service" på udmærket vis og indkasserede sidste år 0,55 mia. kr. fra licensopkrævningen. Til sammenligning hævdede DR 2,67 mia. kr. samme sted. Hvorfor kan TV2 løse opgaven med "kun" 625 medarbejdere? Er det DR's radiokanaler og DR2, der lægger beslag på arbejdskraften fra næsten 3.000 mennesker? I de kommende år, hvor mangel på kvalificeret arbejdskraft tegner til at kunne bremse erhvervslivets produktion, er det af samfundsmæssig vigtighed, at ressourcerne anvendes med omtanke og ansvar. Alternativet er et økonomisk fattigere samfund. Og her taler vi helt andre beløbsstørrelser end 130 kr.

Som licensbetaler kan man stille sig selv spørgsmålet, om vi får de ydelser, vi efterspørger, og om vi efterspørger alle de ydelser vi får, og endelig – får vi det til den rigtige pris? Er svaret nej, ja så er det bare ærgerligt, for p.t. er Statsradiofoniens afløseren nogen man som radio- eller TV-ejer bare skal betale til – om man ønsker ydelserne eller ej. Det er god plads til liberalisering på området.

Af Jens Frimand

Oles Klumme

Målet er en stærkere Union

Af Ole Andreasen, MEP (V)

12. og 13. september genoptager Konventet om EU's fremtid sit arbejde. Den 8. samling i Bruxelles er samtidig starten på en øget mødeaktivitet, og efter planerne skal konventet i foråret/forsommeren 2003 aflevere et oplæg til regeringskonferencen i 2004. Hvorfor et konvent nu? Hvad drøfter man? Hvor ligger problemerne? Hvad skal det ende med?

Der er spørgsmål nok her ved konventets overgang fra lyttefasen til arbejdsgruppefasen, og det er spørgsmål, der må optage os alle, for de vedrører centrale forhold i vor, vore børns og vore børnebørns fremtid.

Det er i princippet de gamle traktaters paragraf om "en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk - i hvilken beslutningerne træffes så nært på borgerne som muligt i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet" (nærhedsprincippet), der er på konventets dagsorden.

Og der er flere gode grunde til at revidere traktaterne nu. Hovedanledningerne er, at det nuværende EU-samarbejde foregår stort set efter de procedurer, som blev vedtaget af "de seks" oprindelige samarbejdspartnere for 50 år

siden, mens der nu er der 15 medlemslande, og om få år måske 25. Og at en yderligere politisk og økonomisk integration vil sikre Unionen en stærkere global rolle og styrke euroen i verdensøkonomien.

Hvor føderalt skal Europa være?

Konventet er det positive resultat af det i øvrigt ikke særligt vellykkede Nice-topmøde, som fastlagde fire temaer: En bedre fordeling og definition af kompetencerne, forenkling af EU's instrumenter, mere demokrati, åbenhed og effektivitet samt en grundtraktat, altså en traktat, der rummer proceduredelen af de eksisterende traktater - kaldet EU's forfatning.

Efter Nice-topmødet fulgte Laeken-erklæringen, som stillede 59 spørgsmål inden for de fire temaer. Hvordan gør vi EU mere effektivt, mere nærværende, lettere forståelig og i højere grad svarende til borgernes forventninger?

Det er de spørgsmål, konventet søger at besvare, og naturligt nok samler interessen sig om hovedemnet: Hvad skal EU tage sig af, og hvad skal medlemslandene selv tage sig af, - hvor "føderalt" skal Europa være? "Føderalt" opfattes forskelligt fra land til land, så man skal ikke hænge sig i selve ordet, men i, hvad det dækker. I nogle lande forstår man

med udtrykket "forenede stater" (som i USA), i andre et langt løsere samarbejde mellem selvstændige regioner eller lande.

Det er i kompetencedelingen mellem EU og medlemslandene, de store problemer ligger, og i den sammenhæng må også ses spørgsmålet om en overgang til flere afgørelser ved flertalsbeslutninger, hvor veto-retten i dag sætter stærke grænser for EU's handlekraft.

Målet må være, at EU skal koncentrere sig om de opgaver, som er grænseoverskridende. Det gælder f.eks. fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, bekæmpelsen af international terrorisme, asylpolitik, internationale økonomiske spørgsmål, det indre marked, udenrigshandel, miljø og fødevarerikkerhed.

Andre forhold vedrørende demokrati og åbenhed er også centrale, men udløser ikke politiske dystre, for begreberne er en fundamental del af EU's grundlag. Det samme gælder ønskerne om en enklere og mere læsbar traktattekst, mens en forenkling af EU's mange forskellige beslutningsprocedurer og lovgivningsinstrumenter giver anledning til megen debat.

EU's effektivitet

Det gælder nemlig forholdet mellem EU's institutioner. Rådet, Kommissionen

og Europa-Parlamentet ønsker alle yderligere beføjelser i EU-samarbejdet, og det samme gør de nationale parlamenter. Det vedrører spørgsmål om EU's effektivitet, og for et lille land er det vigtigt, at Parlamentet fortsat kan spille en central rolle, og at en stærk og vel fungerende Kommission bevares. Den skal fastholde sin initiativret, og fællesskabsmetoden skal bevares. Vi skal bruge EU's institutioner, for det er dér, der er lige ret for store og små lande, det er dér, hvor retten og ikke magten hersker.

Man skal blande sig i konventets arbejde, man skal søge at påvirke det. EU er en union af mindretal, og i konventet og i regeringskonferencen vil ingen få alle ønsker opfyldt. Det ender med, at vi fortsat har en Union, der er en krydsning, delvist styret af fællesskabsmetoden, delvist af regeringerne.

For mig er målet en stærkere Union, der kan spille en større global rolle, og dermed bidrage til udbredelse af de principper om frihed, demokrati, respekt for menneskerettighederne, beskyttelse af mindretallene, fred, sikkerhed og velstand, som er EU's mål og fundament.

Følg med i konventets arbejde over internettet. Klik på www.venstre.dk - klik på "Venstre i Europa" og klik på "EU-konventet".

Fra ord om bæredygtig udvikling til konkret handling

Af miljøminister Hans Chr. Schmidt

Den 26. august går det løs. Over hundrede stats- og regeringsledere og ledere af internationale organisationer og op mod 60.000 deltagere mødes i den syd-afrikanske by Johannesburg for at diskutere og træffe beslutninger om bæredygtig udvikling.

For 10 år siden var det i Rio, man mødtes for at diskutere samme emne. På en række områder indebar Rio væsentlige fremskridt for det globale miljø – klimakonventionen, konventi-

onen om biologisk mangfoldighed og løftet udviklingsbistand var blandt resultaterne. Men i tiden efter Rio har det desværre knebet med viljen til at føre beslutningerne ud i livet. Johannesburg skal meget gerne munde ud i en konkret aftale om, hvordan vi kommer videre.

Under Verdenstopmødet om Bæredygtig Udvikling i Johannesburg vil EU-formandskabet være repræsenteret ved statsminister Anders Fogh Rasmussen, udenrigsminister Per Stig Møller og mig selv. Jeg fornemmer bred enighed om, at vi ikke kan holde til, at ordene ikke endnu engang bliver fulgt op af konkret handling. 2,2 mio. mennesker dør hvert år af sygdomme, som kan føres tilbage til mangel på basal sanitet. Hovedparten af dem

er børn, som dør af diarre. Samtidig lever omkring en tredjedel af jordens 6 mia. indbyggere i ekstrem fattigdom, og 800 mio. mennesker sulter. Det er alt, alt for alvorligt til, at Johannesburg må blive endnu et møde, hvor udviklingen stopper ved snakken.

Miljøet skal have en fremtrædende plads i Johannesburg. Fattigdomsbekæmpelse er det vigtigste emne, men vi skal holde fast i erkendelsen fra Rio af, at fattigdomsbekæmpelse kun er langtidsholdbar, hvis miljøet forbedres. Dårligt miljø er årsag til 25 pct. af alle sygdomme, som kan forhindres. Dårligt miljø er medvirkende til, at et land som Nigeria mister 500 kvadratkilometer landbrugsjord hvert år. Man kan ikke snakke bæredygtig udvik-

ling, uden hele tiden at huske på både den sociale, den økonomiske og den miljømæssige dimension.

Helt overordnet vil EU arbejde hårdt for, at Verdenstopmødet resulterer i en klar politisk deklaration, hvor verdens lande slutter sig til en implementeringsplan med klare mål og tidsrammer for bæredygtig udvikling. Altså en plan, som gør bæredygtig udvikling til noget konkret og målbart. Der skal skabes nogle produktion- og forbrugsmønstre, som ikke belaster miljøet lige så meget som dem, vi har i dag. Det er helt nødvendigt, for verdens økosystemer vil ikke kunne holde til, at man i udviklingslandene lever, som man gør i de rige lande i dag. Både udviklingslandene og de rige lande må gøre tingene anderledes. For at sikre, at det sker, arbejder EU for, at der bliver iværksat et ti-årigt arbejdsprogram for

indsatsen på området. Vi skal have en helt konkret plan, som kan sikre, at indsatsen bliver mere sammenhængende og fokuseret end i dag.

Den største udfordring bliver at genskabe tilliden mellem nord og syd. Syd føler sig svigtet efter Rio, fordi udviklingsbistanden fra nord i det sidste tiår ikke er steget til 0,7 pct. af BNP, men faldet til 0,22 pct. Omvendt har syd ikke overholdt miljøaftalerne. Vi kan kun opnå resultater, hvis det lykkes at genskabe tilliden til, at man kan have udvikling og afkobling på samme tid. Ligesom i EU, hvor væksten i energiforbruget kun har været beskedent i de sidste 30 år, selvom den økonomiske vækst har været høj.

Jeg forventer ikke, at verdens lande er enige fra start – så ville der jo ikke være grund til at mødes. Men det vigtige er, at vi er enige om at arbejde hårdt

for, at den bæredygtige udvikling bliver drevet videre. Og viljen til forandring har jeg kunnet spore på den seneste tids møder. Både ved Friends of the Chair-mødet i New York og det uformelle miljøministermøde i Sønderborg var der virkelig god stemning, så jeg tror på, at vi kan nå frem til konkrete resultater til gavn for både nord og syd.

Miljøtilstanden i EU er på en række områder blevet forbedret siden Rio. Vi har f.eks. fået bedre luft- og vandkvalitet, vi har ratificeret Kyoto-protokollen og besluttet at udfase kemikalierne, som går under navnet "Det beskidte dusin". På en række centrale områder har Europa vist, at afkobling af vækst fra miljøbelastning er en reel mulighed. Samtidig kommer over halvdelen af den officielle udviklingsbistand i verden fra EU, så EU taler med en vis vægt i denne sammenhæng. Endelig er EU med 15 medlemslande og 13 ansøgerlande reelt en meget stærk region. Det er med andre ord helt naturligt, at EU går i front og påtager sig et ansvar for slutresultatet i Johannesburg. Det ansvar tager EU gerne.

Vi skal dyrke de gode eksempler – om virksomhedernes sociale ansvar

Af beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen

På Beskæftigelsesministeriets område er overskriften for det danske EU-formandskab rummelighed gennem social dialog og partnerskaber. Under den overskrift gemmer der sig bl.a. en debat om virksomhedernes sociale ansvar.

Nu er det ikke noget nyt, at virksomheder påtager sig et socialt ansvar og tager hånd om deres ansatte. Det har mange virksomheder gjort i mange år. Det nye er, at det sociale ansvar mange steder er blevet en del af en forretningsstrategi. Det er blevet en del af virksomhedens image. Det er blevet en del af det, der

skal sælge virksomhedens varer. Det er blevet en måde at fastholde og tiltrække dygtige medarbejdere.

Og det er helt naturligt udvikling i en tid, hvor massesamfundet er blevet afløst af et mere individualiseret. Det enkelte menneske stiller krav om at få opfyldt egne individuelle behov i både arbejdslivet og livet under et. Som lønmodtagere stiller de i dag langt højere krav til indhold og vilkår på deres arbejdsplads. Som forbrugere stiller de i dag langt højere krav til kvalitet og vil vide under hvilke forhold de varer de køber er blevet til.

Derfor er det helt naturligt, at mange virksomheder og erhvervsledere fokuserer på deres sociale ansvar og bruger det aktivt i deres kommunikation med omverdenen.

Ad frivillighedens vej

Jeg tror ikke på, at lovgivning kan fremme virksomhedernes sociale ansvar.

Tværtimod vil vi lægge snublesten for os selv ved at binde virksomhederne op på en bestemt adfærd.

At tage et socialt ansvar handler netop om, at virksomheden tager hånd om den enkelte medarbejder. Det kan være en medarbejder med alkoholproblemer, som har behov for at komme på afvænningskurs. Det kan være en medarbejder, som har behov for at gå ned i tid, fordi ægtefællen er blevet syg. Det kan være en medarbejder, som ikke længere kan arbejde for fuld kraft på grund af sygdom. Og de situationer kræver hver sin handling. Det kan man ikke lovgive sig ud af.

Virksomhedernes sociale ansvar skal derfor baseres på frivillighed.

For mig er det vigtigt, at det er virksomhederne selv, der er drivkraften. Af flere grunde. Et er, at det sociale ansvar bliver en integreret del af en forretningsstrategi og ikke noget man lægger oveni. Et andet er, at påbud fra offentlige

myndigheder i mange tilfælde dræber initiativ og gode ideer, så det sociale ansvar bliver begrænset af, hvad teoretiske bureaukrater kan komme i tanke om bag skrivebordet de offentlige kontorer.

Vi skal danne forbillede i regeringskontorerne

Nogen vil så påstå, at jeg vil overlade det hele til virksomhederne. At jeg vil fæde samfundets ansvar for borgernes ve og vel af på virksomhederne. Det er helt forkert. Tværtimod. Jeg mener, at regeringen og de statslige myndigheder kan gøre meget mere for at fremme det sociale ansvar. Meget mere end vi har set indtil videre.

Vi kan gå forrest med en progressiv personalepolitik på de statslige arbejdspladser og påtage os et udstrakt socialt ansvar. Vi kan hjælpe med at finde de gode eksempler og udbrede dem.

Men vi skal samtidig passe på, at vi ikke institutionalisere det sociale

ansvar. Vi har brug for det drive, som regeringen, arbejdsmarkedets partnere og offentlige institutioner kan levere. Men vi har også brug for den kreativitet og fornyelse som enkelte virksomheder, virksomhedsnetværk og frivillige organisationer så ofte har demonstreret.

Jeg har i min tid som minister besøgt tre danske virksomheder – alle familieføretagender – som på hver sin måde har påtaget sig et socialt ansvar:

Linak på Als, hvor medarbejdere får fuld løn under sygdom. Til gengæld har Linak et tæt samarbejde med kommunerne på Als om at få styr på sygefraværet.

Lego i Billund, som har attraktive velfærdsordninger

Grundfos i Bjerringbro, hvor man har oprettet såkaldte "flexværksteder" til handicappede, medarbejdere der har været ude for en ulykke eller andre, som ikke kan arbejde på almindelige vilkår. Og de har et mål om, at tre procent af deres medarbejdere i Danmark skal være ansat på særlige vilkår.

Det er disse gode eksempler, som vi skal finde og dyrke, så de kan danne forbillede og give inspiration for andre virksomheder.

Behovet for flere i arbejde går hånd i hånd med virksomhedernes sociale ansvar

Gennem det sidste årti er arbejdsløsheden halveret herhjemme. Alligevel er der mange, som ikke er kommet med på toget. Et af de store problemer er, at vi ikke har været gode nok til at integrere flygtninge og indvandrere i vores samfund.

Samtidig står vi over for at skulle øge arbejdsstyrken markant i de kommende år, hvis vi skal bevare velfærdssamfundet, som vi kender det i dag. Den situation vil helt sikkert føre til, at virksomhederne af sig selv vil være mere opmærksomme på at blive rummelige og udvise socialt ansvar. Simplethen for at gøre sig attraktive for medarbejderne. På den måde vil vi se at stakeholder value og shareholder value i højere grad kommer til at gå hånd i hånd.

Udfordringer til alle gymnasieelever – også de dygtige!

Af Gitte Lillelund Bech, MF(V), Uddannelsespolitisk ordfører, valgt i København Amt

Det almene gymnasium trænger til en kærlig hånd – en reform – så vi sikrer, at elevernes studiekompetence er i top, og at eleverne med studenterhuen på hovedet faktisk også er klar til at være studerende og til at gennemføre en videregående uddannelse.

Fremtidens almene gymnasium skal være et gymnasium, hvor der i højere grad end nu tages udgangspunkt i den enkelte elev. Gymnasieeleverne skal have bedre mulighed for at vælge fag efter evner og interesser. Flere steder er det allerede i dag muligt at vælge højere niveau i eksempelvis matematik, men valgmulighederne er i dag alt for begrænsede. Der er sjældent fokus på de meget dygtige elever, og deres valgfrihed er således stort set ikke eksisterende. Derfor bør vi give alle elever valgfrihed og bedre undervisning – tid til fordybelse og styrket faglighed.

Det er oplagt, at gymnasiernes frivilligt og på eget initiativ skal kunne tilbyde de dygtigste elever flere udfordringer. Ideen er i virkeligheden ikke ny, da nogle gymnasier i dag tilbyder i dag udvalgte fag på ekstra højt niveau. Ønsket om at styrke mulighederne også for de dygtigste elever i gymnasiet er derfor ikke et ønske om at koncentrere de dygtigste elever på udvalgte gymnasier rundt om-

kring i landet ved eksempelvis at flytte de dygtige unge ud på den jyske hede og lukke dem inde. Beslutningen om at udbyde fag eller linjer på ekstra højt/udvidet niveau skal være op til det enkelte gymnasium og vil afhænge af gymnasiets elevgrundlag – er der eller kan der findes elever nok, der har evner til og interesse for en mere faglig, intensiv og specialiseret undervisning? Gymnasier med en markant faglig profil er således vejen frem – set med Venstres briller.

Hvem kan have noget imod, at de elever i Sønderjylland, som er dygtige til tysk, læser tysk på ekstra højt niveau, at elever, som er dygtige til biologi og kemi, på andre gymnasier vælger at melde sig til en fremadrettet biotek-linje, eller at dygtige sportsudøvere vælger at gå på et gymnasium, som har en TEAM-Danmark-klasse, hvor eleverne udover at deltage i den almene undervisning dyrker deres specielle evner?

Synergi og samarbejde

Faglig og specialiseret undervisning fordrer ofte samarbejde med de omkringliggende institutioner. Hvis de almene gymnasier overgår fra amtsligt regi til selvejende institutioner på linje med handelsskoler og tekniske skoler, vil vi opnå en væsentlig synergi, og samarbejde institutionerne imellem vil blive meget lettere.

Fagligt profilerede gymnasier er ikke ensbetydende med, at det alene er en elite, der må tage studentereksamen. Styrkelsen og fastholdelsen af et højt fagligt niveau på det almene gymnasium skal gå hånd i hånd med krav til eleverne

om personligt engagement i og ansvarsbevidsthed over for uddannelsen, og uddannelsen skal således fortsat være rettet mod unge, der sigter mod en videregående uddannelse og som interesserer sig for viden,

perspektivering og abstraktion. Derfor kan det tænkes, at andelen af unge, der går i det almene gymnasium, vil falde – men det vil ikke skyldes ønsket om også at stimulere de dygtigste gymnasieelever.

For Venstre er det væsentligt, at det ikke er en central politisk meningsdannende elite, der bestemmer og sætter maksimumsgrænser for, hvor meget den enkelte elev må lære i det danske skolesys-

tem. Det skal være den enkeltes evner og interesser, der skal tages udgangspunkt i, og der SKAL være udfordringer til alle. Det gælder om at dyrke det bedste i alle – også på de danske gymnasier!

Foto: Amtsgymnasiet i Sønderborg

Sønderjyske gymnasieelever kaster sig over den virtuelle verden udenfor skolen.

Virtuelle gymnasier – fremtidens skole

Af Dorthe la Cour (V), Medlem af Københavns Amts udvalg for Undervisning, Kultur og Internationalt samarbejde.

skole, og dermed få mulighed for at vælge bredt mellem uddannelsesstilbudene.

Til den tid vil der til gengæld også være mangel på kvalificerede lærere, og både erhvervslivet og de unge vil have stigende krav til færdigheder, fleksibilitet og samarbejdsevner.

Samtidig vil det være vanskeligt både fysisk og økonomisk at udbygge gymnasieområdet i fornødent omfang. Så der skal tænkes anderledes.

Undervisningsministeriet fremlagde i januar måned 2002 en stor rapport: Det virtuelle Gymna-

sium. Rapporten giver rig mulighed for at tænke anderledes på en række områder.

Der sættes fokus på:

- kompetenceudvikling
- elevens faglige og personlige mål
- den enkelte elev – hvad, hvornår og hvordan har du brug for at lære og vide?
- elevens ansvar for egen læring
- tværfaglighed og IT

Det virtuelle Gymnasium giver mulighed for at en del af undervisningen sker via internettet. Der arbejdes også med mentor-

ordning og individuelle studieplaner. Det betyder blandt andet øgede krav til disciplin og selvstændighed hos eleverne, og lærerne vil få helt nye roller og kompetencer. Presset på de fysiske lokaler bliver mindre, og kravene til IT større.

Jeg tror også, at de unge vil synes, at et virtuelt gymnasium er sjovere.

Der ligger en stor og spændende opgave foran os i de næste år. Det vil være oplagt, at tage udgangspunkt i Undervisningsministeriets rapport – den åbner en helt ny verden, som vi skal sikre, at Københavns Amts unge får del i.

Himmelev Revisorerne
Himmelev Bygade 64, 4000 Roskilde

Registreret Revisor
Kenneth Barrett

Cand. Merc. Aud., Datanom, Master of Tax

Tlf. 46 300 708
Kenneth@Barrett.dk

Registrerede
Revisorer
FRR

GRATIS Bustransport til Venstres Landsmøde

Venstre i København tilbyder sine medlemmer gratis bustransport i forbindelse med det kommende Venstre Landsmøde den 21.-22. september 2002 på Odense Congress Center, Ørbækvej 250. I det omfang, der er plads i bussen, er medlemmer af Venstre på Frederiksberg og Venstre i Københavns Amt også velkomne til at køre med, idet endelig besked herom først kan gives efter tilmeldingsfristens udløb.

Lørdag den 21. september, afgang kl. 06.45 med Copenhagen Excursions bus fra Hovedvedbanegården/Reventlowsgade (den side, der vender ud mod Istedgade)

Lørdag den 21. september kl. 09.00, ankomst til Odense Congress Center (30 min. før landsmødets start)

Søndag den 22. september kl. 14.15, afgang fra Odense Congress Center (15 min. efter landsmødets afslutning)

Søndag den 22. september kl. 16.30, ankomst Hovedvedbanegården/Reventlowsgade

Tilmelding til undertegnede senest torsdag den 19. september 2002, helst via e-mail.
Med venlig hilsen Vagn Svendsen, Næstformand for Venstre i København
email: vagns@dk.ibm.com Tlf.: privat 3819 3847 - forr. 4523 4122 - mobil 2880 4122

Ansvaret skal blive hos politikerne

Af Amtsborgmester Kristian Ebbensgaard, Roskilde Amt

Den kommunale struktur i almindelighed og amterne i særdeleshed er her i sommervarmen kommet på dagsordenen. For amternes vedkommende kan man roligt tilføje "igen", for amterne har mere eller mindre konstant været i fokus siden kommunalreformen i 1970.

Denne gang har rampelyset dog været kraftigere, og der er blevet givet mere spaltepads og sendetid til forfatterne for amternes nedlæggelse. I visse medier har debatten næsten antaget karakter af kampagnejournalistik.

Med statsminister Anders Fogh Rasmussens beslutning om at nedsætte en Strukturkommission får debatten forhåbentlig et mere kvalificeret grundlag og konstruktive rammer. Amterne medvirker gerne til det videre arbejde, så debatten i højere grad kommer til at foregå ud fra kendsgerninger i stedet for myter og fordomme.

Siden 1974, da jeg første gang blev valgt til Køge Byråd har kommunale og amtskommunale spørgsmål været meget højt på dagsordenen hos mig.

Både fordele og ulemper

ved den nuværende struktur illustreres næsten dagligt i de spørgsmål, jeg som politiker bliver præsenteret for.

Strukturelle problemer

Problemet i den kommunalstruktur, vi har i dag, er det samme som problemet i enhver struktur: Den passer ikke lige godt til alle opgaver og til hele landet.

Skal strukturen basere sig på generelle regler, og opgaver fordeles efter samme målestok, bliver der tale om kompromiser, og deraf følger krav til samarbejde mellem amt og kommune. Og selv om kommuner og amter arbejder godt sammen, er der det problem, at borgerne kan have svært ved at se, hvem der egentlig har ansvaret for opgaven.

Problemer af den type eksisterer bl.a. på visse dele af det sociale område, på specialundervisningsområdet og ved genoptræning af færdigbehandlede patienter.

Folketinget har i de seneste år taget initiativer til at løse disse problemer, dels ved at ændre finansieringen, dels ved at præcisere opgavefordelingen, og vi mangler endnu at se resultaterne deraf.

En opgavefordeling passer bedre til nogle dele af landet end til andre. Det er f. eks. baggrunden for, at Folketinget samlede nogle amtsopgaver i Hovedstadsregionen i Hovedstadens Udviklingsråd (bl.a. planlægning og kollektiv trafik), opgaver, som man hid-

til havde samarbejdet om løsningen af.

Uanset hvilken kommunalstruktur, man eventuelt måtte beslutte, skal der fortsat samarbejdes - ikke mindst mellem kommuner og amter. Det er en følge af nutidens komplekse samfund med offentlig service på et højt kvalitetsniveau, der tager vidtgående hensyn til den enkelte.

Kommune- og amtsskatten er et vigtigt element i det kommunale demokrati. Den tvinger kommunal- og amtspolitikere til at prioritere mellem de forskellige opgaver og til stadighed at søge efter de bedste og billigste løsninger.

Nogen hævder, at tiden er løbet fra, at amterne varetager sygehusopgaven, og henviser derved til den permanente debat om sygehuse og ventelister.

Efter min opfattelse er et af hovedproblemet på sundhedsområdet, at vi mangler en reel prioriteringsdiskussion. Hvordan og hvad skal skattekronerne bruges til, og hvad der er rimeligt patienterne skal/har mulighed for at selv betale enten direkte eller indirekte gennem forsikringsordninger.

Udviklingen går stærkt både med hensyn til ny medicin og nye behandlingsmetoder, og loftet over skatten ligger fast. Det er naivt at tro, at man kan undgå den prioriteringsdebat alene ved at få sygehuse til at producere mere! Vi ønsker at fastholde den fri og lige adgang til sundhedsvæsenet, som er et

væsentligt særkende for det danske sundhedsvæsen.

Fælles om sygehusudviklingen

I amterne arbejder vi til stadighed med at tilpasse sygehuse til nye behand-

amterne sidste år sparede 8 mio. kr. De 3 amter er enige om at udvikle samarbejdet i de kommende år og undersøger, om man kan tage nye organisationsformer i brug helt på linie med det samarbejde, der

med samarbejder om stor-driftsfordelene, bruger Roskilde Amt også i samarbejde med Hovedstaden om erhvervsudvikling og turisme og med det øvrige Sjælland om udvikling af motorveje og jernbaner.

Foto: Amtsgymnasiet i Sønderborg

Mon eleverne grubler over, hvilken politisk instans de hører under?

lingsmetoder - bl.a. same-dags-kirurgi - og sikre fordelene ved ny organisation. I Roskilde Amt har vi siden 1992 haft et tæt samarbejde med Vestsjællands og Storstrøms Amter om at udvikle sygehuse i fællesskab. Det sikrer borgerne i de 3 amter behandling på det sygehus, der har den korteste ventetid, flere muligheder for specialbehandling og stordriftsfordele bl.a. på indkøbsområdet, hvor

nu synes at skulle starte på Fyn og i Sønderjylland.

Roskilde Amt er i øvrigt et lille og overskueligt amt. Det giver nærtkontakt mellem borgerne og de beslutende niveauer, politisk og på sygehuse, og det gør det lettere at skabe et godt samarbejde med kommunerne og de praktiserende læger om det samlede patientforløb. Dette princip med at sikre fordelene ved det lille amt, kombineret

Nu må analyserne i Strukturkommissionen så vise hvilket antal regioner, der, set på landsplan, vil være optimalt fremover. Men vigtigt er det at fastholde, at de opgaver, der også fremover skal løses på det regionale niveau, skal styres af direkte valgte politikere, hvis ansvar hviler på, at de selv udskriver skatten. Det er en gevinst ved demokratiet, som ikke skal opgives.

NATO's udvidelse mod øst

TORS DAG DEN 10. OKTOBER 2002, FRA 19.30 - 21.30

på Christiansborg i Venstres gruppeværelse.

MF Ulrik Kragh (V), forsvarspolitisk ordfører, giver en orientering om sidste nyt om udvidelsen ugen inden NATO topmødet i Prag, hvor udvidelsen mod øst er på dagsordenen

Vil NATO's udvidelse mod øst svække beslutningsevnen og effektiviteten i kommandostrukturen?

Alle er velkomne

Tilmelding til Rune Kjeldsen senest fredag den 4. oktober, på 2871 7138 eller vruckj@ft.dk

Mød Venstres politiske ordfører, Jens Rohde, MF.

ONSDAG DEN 9. OKTOBER 2002 KL. 19.30 PRÆCIS

Venstre i København afholder "mandagsmøde" i Venstres gruppeværelse (vær. 2-090) på Christiansborg. Jens Rohde er absolut en nøgleperson for Venstres arbejde i Folketinget og regeringen. Han vil fortælle om arbejdet som politisk ordfører for et statsministerparti med de særlige udfordringer, det giver, samt fortælle om de politiske planer, Venstre har. Herefter debat. til kl. 21.30.

Tilmelding snarest og inden mandag den 7. oktober kl. 10.00 via e-mail til venstre@jwn.dk eller post til Venstre, Postbox 90, 2740 Skovlunde, med oplysning om navn og adresse, samt mødets navn og dato.

Tilmeldingsprincip: "Først til mølle". Der er begrænset plads, så tilmeld dig nu, hvis du vil være sikker på en plads.

Adgangskort vil blive tilsendt inden mødet. Hvis du mod forventning ikke skulle modtage et adgangskort, så mød blot op i receptionen i Folketinget, hvor en af Venstres mødearrangører vil give dig et adgangskort.

Strukturdebatten sat fri

Af Rikke Hvilshøj, Næstformand i Venstres folketingsgruppe

Jeg anerkender også, at det hidtil bedst har været sikret med amterne og små og nære kommuner. Men kan vi løse opgaverne tilfreds-

borgerne samt den teknologiske udvikling er blot ting, som gør det relevant at diskutere om kommunalreformen fra 1970 sta-

for den enkelte. Vi vil have valgfrihed når det gælder børnepasning, skolegang, hjemmehjælp, plejehjem og sygehusbehandling, for blot

godt eksempel på, hvordan borgerne selv har truffet en beslutning om nye tider. Måske andre kommuner kunne tage handsken fra

tror vi er nødt til at erkende, at problemerne i det danske sygehusvæsen også handler om struktur. Derfor ser jeg gerne, at man benytter en strukturreform til at adskille den, der udfører opgaven og den der efterspørger ydelserne. Sygehusene skal fungere som selvejende institutioner med professionelle bestyrelser, og gerne med flere sygehuse under én hat. Politikerne skal derimod koncentrere sig om at efterspørge sygehusydelserne på borgernes vegne. Valgfriheden for den enkelte borger skal fastholdes og udbygges. Men amterne er mere end sygehuse. Gymnasierne kunne med stor fordel fungere som de øvrige ungdomsuddannelser under statslig lovgivning som selvejende institutioner. På det sociale område og miljøområdet bør der ses på al den dobbeltadministration, der sker pga. opgavefordelingen mellem kommuner og amter.

Min pil peger kraftigt mod en nedlæggelse af amterne, men jeg har også brug for nærmere analyser, som jeg forventer strukturkommissionen kan levere. Helt overordnet skal vi overveje, om Danmark med 5 mio. indbyggere også i fremtiden kan bære 275 kommuner, 14 amter og dermed tre skatteudskrivende led, nemlig stat, amt og kommune.

Jeg glæder mig til debatten, og jeg glæder mig til, at der nu også er åbnet for at der kan komme liberale bud på fremtidens struktur.

Billedet er for lavt opløst - kan ikke blive større!

For første gang siden kommunalreformen i 1970 tager en regering nu spørgsmålet op, om den struktur, vi har i dag med 275 kommuner og 14 amter, også vil være bæredygtig i fremtiden. Det er resultatet efter Venstres sommergruppemøde i starten af august, hvor Statsministeren fik opbakning til sit forslag om at nedsætte en strukturkommission.

I Venstre har vi længe været berøringsangste overfor debatten, men i de seneste år har jeg oplevet et større og større ønske om, at vi i Venstre kritisk forholder os til den nuværende struktur. Det mod er nu også nået ind i regeringen og Statsministeriet. Hvem kan være bedre til at sætte sig i spidsen for en debat om vores decentrale struktur og nærdemokrati end en Venstre-ledet regering?

Jeg har kastet mig ind i debatten, fordi jeg mener den er vigtig. Jeg ønsker ikke at lave en hovsaløsning, som skal trækkes hurtigt ned over hovedet på nogen. Som alle andre gode Venstrefolk nærer også jeg en meget stor kærlighed for nærdemokratiet.

stillende med den nuværende struktur, og gennemførelsen af de liberale ideer om mere frie valg for den enkelte ikke til også at tænke i nye organisationsformer? For mig er svaret indlysende. Vi må være rede til at tage konsekvensen af såvel holdninger som gerninger.

Valgfrihed er dagsordenen

Den eksplosive udvikling i efterspørgselen på individuelle serviceløsninger hos

dig er den rigtige struktur. Jeg ønsker stadig beslutningerne lagt så tæt ud til borgerne som muligt. Men i Venstre ser vi borgeren som det yderste decentrale led og ikke borgmesterens bord. Nærdemokrati handler i høj grad om at lægge beslutningerne helt ud til den enkelte borger. Det er nemlig demokrati for de mange i stedet for de få. Det er derfor, vi bruger så mange kræfter på at sætte valgfrihed på dagsordenen, der hvor det giver mening

at nævne de største områder. Man kan derfor sagtens forestille sig større kommuner, uden at den enkelte føler, at han eller hun får mindre indflydelse på de vigtige ting i dagligdagen, netop ved at styrke valgfriheden og institutionsbestyrelsernes indflydelse.

At der nu kommer en debat nedefra, hvor også flere og flere kommunalfolk foreslår kommunesammenlægninger, byder jeg velkommen. Bornholm er et

Bornholm op. Vigtigt er det under alle omstændigheder, at der ikke er hellige køer, når vi skal diskutere, hvordan vi løser fremtidens udfordringer.

Det gælder også amternes fremtid. Det afgørende er, at vi forholder os til løsningen af de konkrete opgaver. Hvordan skal de løses, og hvor løses de bedst.

Det handler også om strukturen

Alt dette skal en strukturkommission nu se på. Jeg

Besøg Avedøreværket (E2)

TIRSDAG DEN 24. SEPTEMBER FRA KL. 16.00 TIL CA. 20.00.
HAMMERHOLMEN 50, HVIDOVRE.

Kl. 16.00 Orientering ved E2

Kl. 17.15 Besigtigelse af blok 2

Kl. 18.15 Venstres energipolitik v/Kim Andersen, MF(V)

Kl. 19.00 E2 byder på en let middag.

Tilmelding senest den 19. september til formanden for energiudvalget i de enkelte amter - eller til sekretær Mikael Korsgaard Schmidt på tlf. 3337 4645 eller via e-mail: vmiks@ft.dk

Borgernes retssikkerhed

TORS DAG DEN 14. NOVEMBER 2002 KL. 19.30

Freddy Dam

i Medborgerhuset Danasvej 30 B, Frederiksberg, med formand for Venstres landsretsudvalg, Freddy Dam, MF(V) og Gudrun Laub MF(V).

Åbent fællesmøde for retsudvalgene Venstre i København - Frederiksberg og Københavns Amt om Borgernes retssikkerhed:

1. Politiets betjening af borgerne, situationen i 2001 og udviklingen indenfor de nærmeste år.
2. Borgernes berettigede forventninger til beskyttelse af personlig ejendom.
3. Situationen i 2002 og udviklingen indenfor de nærmeste år i samarbejde imellem politi og vagtselskaber/vagtfirmaer omkring beskyttelse og sikring af borgerne.
4. Aktuelt fra landsretsudvalget v/formanden Freddy Dam.

Gudrun Laub

Alle er velkommen.
Med venlig hilsen

Retsudvalget på Frederiksberg v/Andreas Wetche
Retsudvalget i Københavns Amt v/Søren D. Sørensen
Retsudvalget i København v/Kai Jensen

Fremtidssikring af Danmark

Af Kristian Jensen, MF, finanspolitisk ordfører, Venstre

Finansloven for 2002 var groft sagt en oprydning efter 9 års socialdemokratisk ledelse af landet, hvor områder som skat-testop, frit valg til ældre og syge samt en forlængelse af barselsorloven stod højest på programmet. Med disse områder afklaret, er det på tide at se fremad og regeringens finanslovsforslag for 2003 har netop til formål at fremtidssikre Danmark.

De overordnede linier følger de mål for en stabil og

ansvarlig økonomisk linie, som også var grundlaget for regeringens første finanslov. Det betyder, at væksten i de offentlige udgifter skal holdes på et afdæmpet niveau, og at der vil være et overskud på statens finanser, således at vi fortsat afdrage på den alt for store statsgæld.

Samtidig bliver skattestoppet overholdt, således at ingen ny skat eller afgift bliver indført, eller at de eksisterende bliver hævet for at få flere penge i statens kasse. Allerede det første år betød skattestoppet en gevinst for hver dansk familie på kr. 500,- om året, den gevinst bliver fordoblet næste år, således at skattestoppet sparer hver familie for planlagte skatter på kr. 1.000.

I den netop fremlagte finanslovsforslag har vi ønsket at prioritere områderne: forskning, uddannelse, udbredelse og anvendelse af IT, flere boliger til unge, en indsats for de svageste, en styrket kulturpolitik og en nyorientering i udviklingsbistanden.

Derfor har vi valgt at fastholde kravet om et generelt effektiviseringskrav på 2% af ministeriernes rammer, som skal bruges på vores indsatsområder. Det betyder f.eks. at besparelsen ved at stille et krav om 2% effektivisering i uddannelsesområdet bliver samlet i en udviklingspulje, som skal bruges til at nå vores mål om en bedre folkeskole og større faglighed i uddannelserne.

Oprydning i støtteordninger

Ud over effektiviseringskravet har vi valgt at gennemføre omprioriteringer på en lang række områder, hvor vi mener, at der er mere brug for midlerne. Derfor vil der blive ryddet op i en lang række støtteordninger til både private og virksomheder.

Venstre mener eksempelvis, at det er bedre at give erhvervslivet en hjælpende hånd ved at understøtte forskning og innovation end ved direkte støtte gennem bureaukratiske ordninger. Derfor vil der blive flyttet

midler fra bl.a. erhvervsstøtte, således at vi over de næste 3 år kan styrke forskningen med over 3 mia. kr.

Det er god liberal politik at fjerne støtteordninger, som reelt virker styrende og skævvridende, og hvor der ikke er en markant offentlig, samfundsmæssig værdigevinst. Derfor skal vi også være kritisk indstillet overfor støtteordninger til erhvervslivet og være klar til at bruge midlerne bedre gennem forbedrede rammer som styrkelse af forskning, udvikling og innovation.

Den såkaldte satspulje har ca. 600 mio. kr. til rådighed næste år og mere end 2 mia. kr. frem til 2006. Det er Venstres holdning, at puljen primært skal gå til at styrke vilkårene for samfundets svageste og mest udsatte grupper. Ud over statspuljen vil vi også give ekstrapulje til at lave et handlingsprogram omkring det fælles ansvar for de svageste grupper.

Høj udviklingsbistand

Selv efter de gennemførte

besparelser på udviklingsbistanden ligger Danmark i det absolutte førerfelt inden for bistand. Hver dansker bidrager med ca. 2.500 kr. om året til at hjælpe verdens fattigste. Derfor skal vi også sikre, at bistanden er effektiv og har den største effekt, hvilket igen betyder, at vi skal holde modtagerlandene fast på en kurs, der har respekt for menneskerettigheder og god regeringsførelse, sådan at vores bistand ikke ender i korrupte regimer eller private lommer.

Finanslovsforslaget indeholder langt mere og mange positive initiativer, som der ikke er plads til at komme ind på her. Samtidig er finanslovsforslaget det grundlag, som vi skal bruge for at fortsætte arbejdet for at kunne sætte skatterne ned i 2004.

Dynamisk arbejdsmarked

Danmark har brug for et mere dynamisk arbejdsmarked, og det kræver at der er en større gevinst ved at gå på arbejde og yde en indsats. Det skal gøres ved at sænke skatten på arbejde, men

inden vi kan sætte de alt for høje skatter ned, så skal vi finde finansiering for skattelættelserne, og derfor er opgaven i første omgang at sikre det krævede økonomiske råderum. Venstre vil være særdeles aktive for at få skabt det råderum, sådan at vi hurtigst muligt kan begynde at sætte skatten ned på arbejde.

Finanslovsforslagets hovedmål er at gøre Danmark parat til at møde de fremtidige udfordringer og fortsat sikre et højt niveau af trykthed og social sikkerhed. Venstre er både tilfredse med og stolte over de klare liberale mål, vi allerede har nået, men finanslovsforslaget for 2003 bringer os endnu videre og vil skabe bedre muligheder for danskerne. Vi indbyder til et bredt samarbejde om finansloven og kan allerede glæde os over, at flere partier har budt sig til som forligspartnere. Venstres mål er ikke at gå efter en bestemt partikombination, men at skabe den finanslov, som er bedst for Danmark og danskerne.

Ingen skattestigninger for andet år i træk

Af cand. polit. Mads Lundby Hansen, cheføkonom

Regeringens finanslovsforslag for 2003 følger målene i planen "En holdbar fremtid - Danmark mod 2010". Således vil overskuddet på de samlede offentlige finanser i 2003 være på ca. 32 mia.kr. eller 2,2 pct. af BNP. Det er fuldt ud foreneligt med målsætningen om at halvere den offentlige gæld frem til 2010, hvor udgifterne til flere ældre for alvor begynder at stige.

4.000 kr. ekstra i forbrug til en familie

Finanslovsforslaget for 2003 lægger ligesom dette års finanslov op til en vækst i den private sektor, som er

mærkbart større end væksten i den offentlige sektor. Denne udvikling er tiltrængt oven på Nyrups "Pinsepakke-år" 1999-2001, hvor væksten i det offentlige forbrug var godt 8 gange større end det der lignede nulvækst i det private forbrug. Regeringens skattestop kombineret med danskernes større tiltro til fremtiden betyder således, at det private forbrug igen forventes at stige med en normal vækstrate på ca. 2 pct. Omregnet til kroner og øre betyder det ca. 4.000 kr. ekstra til en gennemsnitsfamilie.

Det offentlige forbrug må i disse år holde sig på en vækstrate på omkring 1 pct., dvs. halvt så meget som det private forbrug. Og under halvt så meget, som det var sædvanen under Nyrup. Det svarer til, at der er ca. 1.000 kr. ekstra til hver familie i ekstra offentlig service i 2003.

Skattestoppet betyder en reel skattelettelse på 1.000 kr. i 2003

2003 bliver ifølge finanslovsforslaget det andet år i træk i nyere Danmarks-

historie uden nye skattestigninger. I 2003 forventes det således - ligesom i 2002 - at den kommunale sektor under ét holder skatten i ro - eller ligefrem sænker trækprocenterne. Det er tiltrængt, når det erindres, at kommuneskatten er mere end fordoblet fra 15,7 pct. i 1970 til 32 1/2 pct. i 2002. Skattestoppet understøtter væksten i husholdningernes forbrug, da inflationen stille og roligt udhuler de afgifter, der er opgjort i kroner og øre, f.eks. benzinafgiften og vinafgiften. Samlet set betyder det en skattelettelse på 500 kr. for en gennemsnitsfamilie i 2003 sammenlignet med 2002. Lægges hertil effekten af skattestoppet i 2002, har skattestoppet betydet en lettelse på samlet 1.000 kr. for en gennemsnitsfamilie.

Skattetrykket vil i 2003 for andet år i træk være faldende fra 48,2 pct. af BNP i 2002 til 47,7 pct. af BNP i 2003 bl.a. som følge af skattestoppet. Også i 2002 faldt skattetrykket (med knap 1 pct. af BNP) især som følge af regeringens omdannelse

af det Særlige Pensionsbidrag fra en skat til en reel pensionsopsparing med entydig sammenhæng mellem den enkeltes indbetalinger i den erhvervsaktive alder og udbetalinger som pensionist.

Vækst i den private beskæftigelse på 10.000 personer

Væksten i den private sektor betyder, at der i sektoren bliver ansat 10.000 personer mere, mens der i den offentlige sektor ansættes 3.000 personer mere. Væksten i den offentlige sektor vil ske i kommunerne, mens der i staten vil være noget nær nulvækst i 2003. Væksten i den samlede beskæftigelse betyder, at ledigheden i 2003 kommer ned på 142.000 personer, hvilket er det laveste niveau i 27 år.

Regeringen planlægger derfor en neutral finanspolitik, dvs. at den offentlige sektor vil ikke påvirke den økonomiske aktivitet positivt. I forlængelse heraf er det vigtigt, at det offentlige forbrug holdes i stram snor, herunder særlig i kommunerne, som tegner sig for langt størstedelen af det offentlige forbrug. Hvis væksten løber løbsk i kom-

munerne (hvilket vil betyde en overskridelse af kommuneaftalerne), vil det være et problem for private virksomheder, der ikke vil kunne få honoreret deres behov for arbejdskraft. Erfaringsmæssigt betyder det voksende inflation, som udhuler familiernes husholdningsbudget. Voksende inflation fremprovokerer typisk også finanspolitiske opstramninger.

Skattestoppet betyder, at finansieringen af nye initiativer sker ved omprioriteringer på statens budget. På statens område omprioriteres der i 2003 for i alt 2 1/2 mia.kr., som målrettes fremadrettede initiativer inden for forskning, uddannelse, IT, ligesom der afsættes flere midler til ungdomsboliger og indsatsen for de svageste.

Betydelige udfordringer de kommende år og skattelettelser i 2004

De kommende år bliver det en betydelig udfordring at opfylde målsætningerne i 2010-planen om at halvere den offentlige gæld. Bl.a. er det nødvendigt, at arbejdsstyrken vokser med 66.000 personer, selvom befolkningsudviklingen trækker i den modsatte retning, nemlig med 66.000 personer.

Med andre ord skal vi have brudt tendensen til, at det bliver mere attraktivt at vælge fritid frem for arbejde. Vi skal have flere i beskæftigelse, og dem der er i beskæftigelse skal begynde at arbejde mere. Det er derfor nødvendigt at indrette strukturerne på arbejdsmarkedet, så det bliver mere attraktivt at være i beskæftigelse, ligesom aktiveringen skal være mere effektiv. Det er udgangspunktet for beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen reformplaner på arbejdsmarkedet. Ligeledes er det helt centralt, at regeringen i 2004 vil påbegynde lettelse i indkomstskatten, så det bedre kan betale sig at arbejde ekstra. Det viser sig nemlig, at de meget få lande i OECD, der ikke har oplevet et fald i arbejdstiden de seneste 20 år har gennemført mærkbare lettelse i marginalskatten (USA og Sverige).

Manglende opfyldelse af arbejdsstyrkemålsætningen vil kræve skatteforhøjelser eller offentlige besparelser. For at undgå at havne i den situation, er det nødvendigt, at vi indretter incitamentsstrukturerne, så de entydigt trækker i retning af et voksende arbejdsudbud.

Fjern jobskat, drop jobfradrag

Af chefkonsulent Per Nielsen, Dansk Industris skattefunktion

at bundskattelettelser også gives til de, der forbliver ledige.

Arbejds- markedets behov

Skattenedsættelser skal målrettes til at understøtte samfundets behov for en tilstrækkelig stor og kompetent arbejdsindsats i Danmark og på en måde, så man får størst effekt for pengene. Det er på denne baggrund, at fokus bør rettes mod skatten på en ekstra arbejdsindsats - marginals-katten - for alle de beskæftigede. En nedsættelse af marginals-katterne vil styrke tilskyndelsen for meget brede grupper på arbejdsmarkedet til at arbejde flere timer over en længere periode i stedet for at efterspørge mere fritid.

I de seneste knap 20 år er stadig flere fuldtidsbeskæftigede blevet omfattet af de høje og mest forvridende marginals-katter. Det er nu blevet sådan, at næsten alle fuldtidsbeskæftigede betaler mellemskat. Og hvor det i 1983 kun var godt en ud af ti fuldtidsbeskæftigede, der betalte den højeste marginals-kat, er det nu mere end fire ud af ti, der betaler topskat. De afleverer dermed 63 pct. af hver ekstra tjent 100-kronesedel i skat og arbejdsmarkedsbidrag. Mellem- og topskatterne er gået fra at være rigmandsskatter og tillægsskatter til at være skadelige jobskatter.

Størst effekt på mellem- og topskatteniveau

Derfor vil skattenedsættelser gavne arbejdsindsatsen mest, hvis de gives netop ved nedsættelse af marginals-katten for de, der i dag betaler mellemskat og/eller topskat. Omvendt er nedsættelse af bundskatten eller arbejdsmarkedsbidraget meget dyr, fordi det gives i lige så høj grad til den først tjente krone som til den ekstra tjente krone.

I 2001 beregnede Finansministeriet, at man får omtrent dobbelt så meget for pengene, hvis man nedsætter marginals-katten via lettelse af mellem- eller topskatten end via bundskattelettelser. Tilsvarende har Det økonomiske Råd beregnet, at man får størst arbejdsudbudseffekt for pengene ved at lette top- og mellemskatten for de beskæftigede. Det vil tilmed i høj grad være selvfinansierende, mener Det Økonomiske Råd.

Jobfradrag duer ikke

Et andet besnærende forslag har været at indføre et jobfradrag, som kun gives til de beskæftigede. Fordelen ved forslaget er, at det øger gevinsten ved at gå fra dagpenge og i job. Men det er ikke den rigtige måde at gøre det på.

Det er ren symptombehandling, fordi vi - som mange gange påpeget af OECD - har et alt for gene-

røst overførselsindkomsts-system, hvor dagpengeunderstøttelsen er for høj i forhold til lavtlønnedes indtægtsmuligheder i job. Derfor burde man hellere gribe fat om ondets rod og ændre på dagpengereglerne. Et jobfradrag vil nemlig samtidig have en række uheldige sideeffekter, der overskygger den gavnlige effekt på gevinsten ved at gå fra ledighed og i job. Både OECD og Finansministeriet har peget på at jobfradrag er mindre egnet til lande som Danmark, der har en lille lønspredning og i forvejen høje marginals-katter.

For dyrt og for dårligt

Hvis jobfradraget gives til alle i job uanset indkomst, så bliver det for samfundet alt for dyrt i forhold til, hvor mange man kan håbe på kommer i job.

For at gøre det mindre dyrt foreslås det ofte at aftrappe jobfradraget i takt med indkomstens størrelse. Det er jo spild af penge at give fradraget til højtlønnede, der alligevel ikke vil arbejde mere, fordi han får et tilskud blot for at være i job. Tværtimod vil han få råd til at arbejde lidt mindre og have det samme til rådighed. Men aftrapningen i takt med indkomsten vil forøge den reelle marginals-kat for de, der allerede har et job med en løn i det indkomstinterval hvor fradraget aftrappes. Det ødelægger deres tilskyndelse

til at arbejde og til at dygtiggøre sig, så de lidt højere lønende og dermed mere produktive vil arbejde mindre og færre vil dygtiggøre sig for at tjene lidt mere. Det vil skade produktiviteten og værdiskabelsen i samfundet.

Derfor vil et jobfradrag med aftrapning så at sige bytte gode højproduktive arbejdstimer ud med flere lavproduktive arbejdstimer. Det turde være indlysende, at vi skal i den stik modsatte retning for at klare os i den globale videnøkonomi.

Derudover er der en række andre skadelige sideeffekter af jobfradraget, der:

- **Skader uddannelse:** Jobfradraget kan medvirke til, at unge tager et lavtlønnet arbejde i stedet for at uddanne sig
- **Begunstiger deltid:** Et jobfradrag beregnet på årsindkomstens størrelse vil øge den økonomiske tilskyndelse til deltidbeskæftigelse på bekostning af fuldtidsbeskæftigelse
- **Øger korttidsledighed:** Et jobfradrag vil delvist kompensere indtægtsnedgangen ved en (for) lang søgeperiode efter nyt job, hvorfor korttidsledigheden vil stige.
- **Øger tidlig tilbagetrækning:** Mange ældre vil have indkomster i finansie-

ringsintervallet, og vil pga. forøget marginals-kat få øget tilskyndelse til at trække sig tilbage.

- **Komplicerer skattesystemet unødigt:** Jobfradrag med aftrapning og evt. anden finansiering vil komplicere et i forvejen helt uoverskueligt skattesystem.

Hvis man i stedet fjerner eller reducerer jobskatterne - mellem- og topskat - gør man det på én og samme tid gøres mere attraktivt:

1. for ledige at skaffe et job
2. for beskæftigede at arbejde mere og yde størst mulig fleksibilitet
3. at uddanne sig til gavn for sig selv og for hele samfundet.

Jobfradraget tilgodeser derimod kun formål 1, hvorimod fradraget direkte modarbejder formål 2 og 3.

DERFOR:
fjern
jobskat
og drop
jobfradrag!

MEGET BEDRE SERVICE

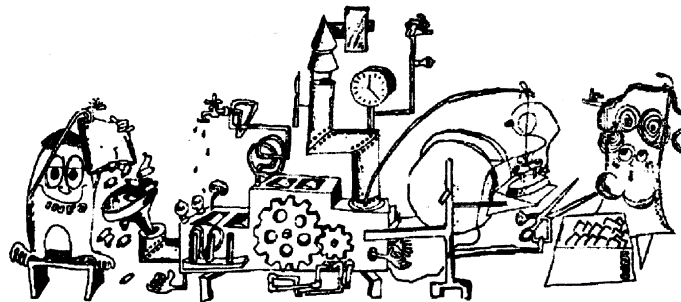
Fordi dine behov
er de vigtigste

Vesterbrogade 118 A
1620 København V
Tlf. 70 25 25 11 · Fax 70 25 25 12
Mobil 22 40 11 60
E-mail: mbs@mbservicekbh.dk

- ◆ Daglig rengøring
- ◆ Hovedrengøring
- ◆ Erhvervsrengøring
- ◆ Opvaskeentreprise
- ◆ Graffitirens

Vi laver rigtige fotografiske billeder fra alle digitale medier og i alle størrelser - du sætter selv grænsen.

Besøg os, ring eller send dine billedfiler på e-mail.

LOTUS FOTO ApS

Svanemosegårdsvej 8, 1967 Frb.C tlf. 35 35 72 00
www.lotus-foto.dk lotus-foto-aps@mail.tele.dk

Mary Donaldsen og Modersmålsundervisning

Af Heidi Wang, MF

Mangler billede

Undervisningsministeren har den 28. februar 2002 fremsat forslag om en ophævelse af kommunernes pligt til at yde modersmålsundervisning til tosprogede børn i den undervisningspligtige alder, bortset børn fra EU-lande, EØS-lande (i dette tilfælde Norge, Island og Liechtenstein) samt Færøerne og Grønland.

Det er Venstre i Københavns officielle holdning at Venstre ikke er imod modersmålsundervisning, men Venstre i København er imod modersmålsundervisning for offentlige midler.

Jeg er specielt blevet bedt om at fremlægge de synspunkter, de asiatiske indvandre har med hensyn til modersmålsundervisning som et led i integration. Som mor til en dreng på 14 og en liberal politiker med en anden etnisk baggrund vil jeg fortælle, hvorfor jeg personligt synes dette lovforslag og holdningen, der ligger bag, gør så ondt i sjælen hos de mange danskere som er udenlandsk

gifte eller mange asiater, som er danskgifte, de mange danskere, der i det daglige omtales som nydanskere, selvom de har været her i mere end 100 år, og især børn af forældre fra det tredje lande.

Der er mange der siger: "Jamen vi har ikke noget imod modersmålsundervisning, bare I selv betaler for jeres børn." Det gør ondt på mig når jeg hører ordet "Jeres børn", det er da "vores børn". Er de måske ikke også fremtidige danskere, som har en pligt til at deltage i forsørgelsen af os alle sammen og på alle måder deltage i samfundets videre udvikling?

Modersmålsundervisning for EU borgere

Det gør indtryk på mig når jeg hører at kommunen har pligt til at tilbyde gratis modersmålsundervisning når ens forældre er EU-borgere eller EØS borgere. Det svarer så til, hvis Mary Donaldsen, som kommer fra Australien, gifter sig med Kronprins. Hendes børn får ikke modersmålsundervisning, men PRINCESS Alexandra, som har en østrigsk mor og et engelsk pas, hendes børn må godt. Men Frederiks skatte kroner skal trods alt være med til at finansiere Joachims børn. Med andre ord, et relevant undervisningstilbud skal ikke fremover gives på baggrund af børnenes forudsætninger og behov, men på baggrund af forældres statsborgerskab.

Kære venner - verden er i stadig forandring, og hvem kan garantere at det om 20 år stadigvæk er franskmænd eller tyskere vores børn skal handle med? Sprog er en gave, en færdighed, en ressource eller et værktøj på linje med en PC - jo flere sprog børnene kan, jo bedre rustet er disse fremtidige danskere. Er vi virkelig kommet derhen hvor vi skal opdele børnene i første, anden og tredje

rangsborgere? Er vi imod modersmålsundervisning for offentlig betaling, og samtidig for forskelsbehandling.

Der er også mange der siger: "Jamen jeg har ikke noget imod modersmålsundervisning, men hvorfor skal jeg betale for at dit barn skal lære kinesisk eller vietnamesisk."

Med samme logik vil jeg med rette kunne sige at: Når mit barn ikke bruger bøjle på tænderne hvorfor

skal jeg betale for dit barn, der skal bruge det eller - Jeg har ikke mine forældre her i landet - hvorfor skal mine skatte kroner gå til plejehjem og til dine forældres omsorg. Hvis vi forsætter med denne logik, så vil værdifællesskabet i vort velfærdssamfund smuldre.

Multidansk samfund

Danmark er blevet udviklet til et multidansk samfund, hvor nogle er født som danskere, nogle har lært at være danskere og nogle har valgt at være danskere.

Københavns Kommune er en multidansk kommune med borgere som siger goddag på både dansk og på 179 andre sprog. I et velfærdssamfund som det danske i en stadig mere globaliseret verden er det vigtigt, at vi har et værdifællesskab for alle - lige meget hvor man er født - lige meget hvilket statsborgerskab, man har. Dette værdifællesskab går ud på, at det man får af samfundet skal man give tilbage til samfundet. Med andre ord det man nyder, skal man også yde.

Vi, som er forældre til tosprogede børn, har været glade for modersmålsundervisningen, fordi det har styrket børnenes faglighed, deres selvværdsfølelse og ikke mindst følelsen af, at samfundet regner med børnene - som med deres to- eller flersprogethed i bagagen i fremtiden måske sælger danske møbler til Korea, hospitalsudstyr til Thailand, landbrugsmaskine til Vietnam, eller som måske oversætter dansk litteratur

til 1,3 mia. læsere i Kina eller får japanske investorer til at investere i "Medicon valley" i Ørestad.

Disse børns interesser og Danmarks interesser hænger sammen og falder sammen - Integration drejer sig ikke om statsborgerskab men medborgerskab. Integration drejer sig ikke kun om ret, men også pligt - Integration drejer sig ikke om at være Dansk statsborger, men om at være Samfundsborger.

Medborgerskabsfølelsen

Hvis vi fjerner kommunens pligt til at tilbyde modersmålsundervisning fjerner vi også Medborgerskabsfølelsen. Hvis vi fjerner kommunens pligt til at tilbyde modersmålsundervisning, fjerner vi også det, som Hendes Majestæt Dronning Margrethe udtrykte i sin Nytårstale i 2001: "et forpligtende tilhørsforhold".

Det drejer sig ikke om en gratis undervisning, men en fremtidig investering. Det som mange asiater beder om er:

- at kommunen ikke fjerner værdifællesskabet - som går ud på, at det vi får af samfundet, skal vi også give tilbage til samfundet.
- at samfundet regner med og støtter børnene - uanset om deres forældre er etniske danskere, eller nye danskere.
- at folk som stammer fra et tredje land, for eksempel Mary Donaldsen ikke skal leve med en følelse, som den Shubidua synger om i "de varme lande er noget lort".

H.K.H. Prinsesse Alexandra, velintegreret - uden modersmålsundervisning.

JESPERSEN OFFSET

Grafisk produktion i alle led - vi bygger bro mellem tryksager og Internettet

Foreningsblade
Plakater, foldere
Kampagnemateriale
Internetløsninger - design og opkobling
Kombination Internet/tryksag

www.jesperenoffset.dk
mail@jesperenoffset.dk

...til særlige Venstre-priser!

Ved Langebro 1 DK-2300 København S
Tlf. 32 96 50 52 Fax 32 96 86 85

Advokatfirmaet Peter Hesselholt

RET & RÅD

Peter Hesselholt (H)
Annette Schepler (L)
Brian Bruun Hansen

Kontorets advokater er certificerede enten som boligadvokat eller som erhvervsadvokat

Bydammen 8 · 2750 Ballerup

4497 1414
Fax 4466 1407
info@hesselholt.dk
www.hesselholt.dk

Ballerup Revision

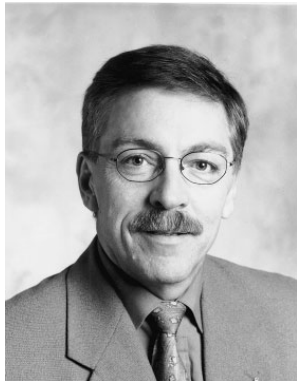
Registrerede
Revisorer
FRR

Registreret Revisoranpartsselskab

Centrumgaden 2A, 2750 Ballerup

Telefon: 44 66 70 90
Fax: 44 66 70 08
Mobil: 23 24 32 59
e-mail: sd@balleruprevision.dk
www.balleruprevision.dk

En sommer hvor der gik SE OG HØR i dansk oppositionspolitik

Af Lars Stolshøj, amtsformand for Københavns Amt

En god og varm sommer går på held, en ellers typisk agurketid!!

Derfor har sommeren været ganske atypisk, den har ikke været særlig grøn, derimod sort og hvid men takket være en velleddet regering, så har indramningen været blå.

Dansk Folkeparti har helt klart været sommerens mest sorte indslag og vi må desværre konstatere, at partiet tilsyneladende ikke på længere sigt kan løfte den opgave de har påtaget sig. De er ganske enkelt blevet en til tider middelmådig partner for regeringen, en partner der for ofte opfører sig direkte utroværdigt.

Jeg tænker i den forbindelse primært på sagen

omkring udflytningen af Rigsarkivet, uden hermed at skulle tage stilling til Odense som den idéelle værtsby, men derimod skøse Dansk Folkeparti for endnu engang at løbe fra en aftale, da en mindre modstand pludselig dukkede op. Dermed kan det afkræftes, at mavedans kræver mange muskler!!!!

Uanset hvilken "professionel meningsdanner" der har udtalt sin frygt for enten det ene eller det andet i en af nyhedsudsendelserne, så har O (læs nul) straks meldt ud og tilsluttet sig den evindelige frygt for fornyelse og nytænkning i dansk politik.

Uagtet at man har siddet til bords og stemt for bevilninger til den smukke og nænsomme reovering af Folketinget, så udstiller de sin egen forargelse dagen efter Ekstra Bladet har hængt Ivar Hansen ud for frås!!!!

Der er blevet smurt en gang maling på væggene m.m., hvor kompliceret

kan det være?

Det er ganske enkelt en simpel tankegang de præstere og så får de for meget i løn - mener de. Enig!!

En væsentlig lønreduktion for samtlige MF'ere er vist ikke tilstrækkeligt til at finansiere de mange forslag samme populistiske parti har fremsendt henover sommeren.

Afgiften på biler skal ned, afgiften på øl og vand skal ned og pensionen skal suppleres med en ældrecheck på 1.500,00 pr. kv., men så kan man jo bruge oliepenge fra Nordsøen.

Bunden rammes dog med et brag, når partiet kæder EU og indenrigspolitikken sammen ved at kræve en syvårig overgangsordning for Danmark vedr. indvandring af arbejdskraft fra Østeuropa mod at støtte forslaget om ophævelse af eksklusivaftalerne på det danske arbejdsmarked.

Hvad er alternativet?

Sommeren har på ingen måde afsløret et alternativ for gennemførelse af rege-

ringens politik, måske tværtimod, derfor må vi se i øjnene at det politiske miljø går trange tider i møde.

Tidligt på sommeren var Socialdemokratiet ved at komme i bevægelse efter nederlaget i november 2001. Det skulle dog vise sig, at energien skulle bruges på at grave grøfter såvel externt men i særdeleshed internt. Det er et såret parti som vi ikke kan have store forventninger til i de kommende år, for uanset hvilken del af partiet der "vinder" på efterårets kongres, så vil flere stå tilbage som tabere. Er det begyndelsen på enden for den gamle stive bevægelse....jeg tror det!!

Amter eller ikke amter?

Sommerens lyspunkt kom helt klart fra vor fungerende politiske ordfører Rikke Hvilshøj, da hun i en kronik i Berlingeren åbnede for diskussionen om fremtidige løsningsmodeller af de opgaver der i dag ligger hos amterne.

Det er ekstremt vigtigt,

at diskussionen sætter focus på netop opgaverne og ikke énsidigt for eller imod amtsstrukturen. Det er absolut en reel diskussion der pågår omkring driften af sygehusene og hele sundhedssektoren og det er et problem, at amtsrådene sidder på et dobbeltmandat ved at de skal føre kvalitetskontrol med det sundhedssystem de selv har ansvaret for. Den dobbeltrolle kan aldrig føre til en øget kvalitet og fleksibilitet, derfor er det oplagt at sætte focus på den fremtidige driftsform.

Herefter bliver grundlaget for amtsstrukturen så undergravet, at deres berettigelse er bortfaldet - alt andet lige.

Styrelser til debat

Skal vi sætte focus på opgavefordelingen, bør vi ligeledes være opmærksomme på de mange opgaver med et klart lokalt præg der i dag er placeret rent administrativt hos vore uhyggelig mange Styrelser. Burde en række af disse opgaver ikke løses i lokalområdet, væk fra skrivebordsafgørelserne. Det er god liberal politik, at så mange beslutninger som muligt skal træffes så tæt

på borgerne som muligt. Jeg skal derfor på det kraftigste anbefale, at vi sideløbende sætter denne udemokratiske magtfordeling under debat og overvejer, om en lang række af de opgaver der er placeret i disse Styrelser bliver placeret i organer der ligger tættere på borgerne.

Vi skal nedlægge amterne hvis de ikke er berettigede til at løse en række af samfundets opgaver, de skal ikke nedlægges blot for at tilfredsstille trangen til fornyelse. Kommunerne vil under alle omstændigheder finde sammen og i fællesskab søge løsninger på deres opgaver - og derved vil nye "amter" opstå.

Venstre har nu forpligtet sig til at sikre en sober og reel debat omkring emnet og også som landets største kommunalparti skal vi tage teten i diskussionen. Som situationen er i Socialdemokratiet p.t., skal vi ikke forvente nogen særlig engageret indsats fra deres side.

Derfor håber jeg at alle i Venstre vil sikre en god og åben debat om emnet.

God arbejdslyst!

Demokrati og effektivitet

Af Bent Larsen, viceamtsborgmester (V) i Københavns Amt

Sommerens varme agurk har været debatten om amterne. Det er godt vi har fået denne debat. Nu har jeg været med i amtspolitik i ni år og kæmpet for Venstres politiske synspunkter - med stærkt svingende resultater.

At ændre sygehuspolitikken i Københavns Amt er ganske enkelt opad bakke hele tiden. At få hjælp nede

fra til at forandre sygehusene er lige så svært som at få hjælp nede fra til at forandre kirkegårde.

Det er godt regeringen nu har besluttet at nedsætte en strukturkommission. Vi trænger til at få et ordentligt beslutningsgrundlag. Amtsrådsforeningen bærer et stort ansvar ved altid at gå i forsvarsposition.

Venstres gruppe i Københavns Amt har gentagne gange foreslået proaktive forslag og nytænkning. Det gælder blandt andet den elektroniske patientjournal, kvalitet og service initiativer, frit valg og senest regeringens 1,5 milliard til ventelister.

I stedet for at igangsætte idérige debatter blandt amt-

spolitikere, så har amtsrådsforeningen brugt kræfterne på at dementere, modargumentere, forsvare og i øvrigt bruge skældsord om dem, der formasteligt er kommet med nye tanker. Det er jo så meget mere deprimerende, når formanden i alle mine ni år har været fra Venstre.

Venstres amtsrådsgruppe benyttede sommergruppemødet til at tage en debat om den fremtidige kommunalstruktur. Det blev hurtigt klart, at der kan argumenteres ud fra to vidt forskellige udgangspunkter: Demokrati og effektivitet.

Demokratisk indfaldsvinkel

Ud fra en demokratisk indgangsvinkel bør folkevalgte organer være så små

som mulige. Det taler for kommuner omkring 10.000 indbyggere. Her kender befolkningen deres politikere og der er stort engagement omkring lokale forhold. Er det ikke sådan, at jo mindre kommunen er, jo flere medlemmer har Venstre - målt ved den såkaldte organisationsprocent.

"... således at det folkevalgte organ alene har ansvar for at bestille de ydelser, som man ønsker til sine borgere ..."

Effektivitets indfaldsvinkel

Ud fra en effektivitets indgangsvinkel - mest muligt for skattekrone - bør

kommunerne være langt større. Måske helt op til 100.000 borgere. Så bliver der jo ikke plads til meget mere end 50 kommuner.

Så kan vi jo nedlægge de 14 amter og i stedet opbygge 50 nye amter!!

Måske skulle vi til at kigge på bestiller og udfører rollen, således at det folkevalgte organ alene har ansvar for at bestille de ydelser, som man ønsker til sine borgere og som man er parat til at bruge penge på. Så er det op til andre at producere ydelserne så effektivt som muligt. Konkurrence og valgfrihed vil dermed sikre, at borgerne får mest muligt for pengene. Hermed er det muligt at forene nærdemokratisk folkestyre med effektiv drift af serviceydelserne.

Hold på modsætningen

Det bliver meget lettere at diskutere amternes fremtid, hvis der først er hold på demokrati/effektivitet modsætningen. For hvis det alene handler om at effektivisere administration, så er der meget mere at hente ved at nedlægge kommunerne.

Og skal vi have få regioner, så får de en sådan styrke, at man må spørge om de folkevalgte her ikke skulle udgøre folketingets medlemmer. Hvorfor skal vi have 179 medlemmer af folketinget? Og hvorfor beskæftiger de fleste folketingspolitikere sig alene med forhold, der ikke er deres ansvar - nemlig de amtslige og kommunale opgaver?

Sådan er der så meget. Tak for strukturkommissionen. Lad den arbejde hurtigt.

taburetten
19. årgang, nr. 4 2002
ISSN-NR 0904-3071

Udgiver
Venstre i Københavns Amt.

Bladets adresse
taburetten
Jens Frimand
Bakkegårds Allé 20, 3. MF
1804 Frederiksberg C.

E-mail
redaktionen@taburetten.dk

Adresseændringer
Hvis du flytter så meld din nye adresse til:
Venstre, Søllerødvej 30
2840 Holte
Tlf. 45 80 22 33

Ansvarshavende redaktør
Jens Frimand

Redaktion
Preben Falk Rangård
Jens Løgstrup Madsen
Christopher Arzrouni
Jannick Nytoft
Sune Wæsel
Heino Juhl

Produktion
P. E. Offset & reklame
76 95 17 17

Fotos: Hasse Ferrolld

Oplag: 5.700

Signerede artikler
udtrykker ikke nødvendigvis Venstres eller redaktionens synspunkter

Deadline
31. oktober 2002.
taburetten nr. 5
udkommer 19. nov. 2002.

Nyrup eller/og kaos

Af Brokkeren

Ham Frank Jensen kan bare tage tilbage til Aalborg og flæbe. Jeg husker første gang jeg så ham tilbage i 1992. "Hvad har Svend gjort?" Flæb, flæb, flæb. Nej, rigtige mænd flæber ikke. De står og ser mandige ud på valgnatten og synger "Når jeg ser et rødt flag smælde". Uanset, hvad der sker. Vi hæger om flaget. Det skal med ved indmarchen på kongressen. Jeg var ved at få en øl på tværs, da jeg så, at ham drengen Frank ville tage fanerne fra os. Og så sammenlignede han faneindmarch med halm i træskoene hos Venstre. Hva' faen' bilder den knægt sig egentlig ind?

Nå, men Poul gjorde det rigtige, da han blev ved roret. Han er ikke en tøsedreng som ham Uffe, der straks løb sin vej og overlod pladsen til sorte-røde-Anders. Vi har brug for en mand som Poul til at holde sammen på troppe. Om jeg begriber, hvorfor alle har så travlt med at dømme ham ude.

Vejen frem er klar nok. Vi skal fjerne de små forskelle, der er mellem os og Venstre. Vi skal acceptere Venstres skattestop. Vi skal acceptere frit valg af offentlige ydelser.

Og så skal vi sige: Der er massivt overskud på de offentlige finanser. Hvorfor skal jeg så betale for VUC? For AMU-kurser? Hvorfor skal jeg så leve af en snodet pension, som kun bliver reguleret opad lige så hurtigt som lønningerne i samfundet? Vi har da fortjent noget ekstra, vi som har opbygget denne velfærdsstat. Jeg føler mig snydt - akkurat ligesom de gamle gubber med deres røde stjerner, derovre i Rusland må føle sig snydt i dag.

Nej fremtidens store strids-emne handler om, hvordan vi skal bruge de mange penge, som er i overskud på de offentlige finanser. Måske vil de radikale spille hellige og

sige: "Overskud for enhver pris, så vi kan betale for fremtidens ældre". Men sammen med vore meningsfæller i Dansk Folkeparti ved vi godt, at ældrebyrden er noget gas. Det handler ikke om fremtidens ældre - men om nutidens ældre. De har stemmeret - og de vil bruge den.

Se nu bare i Norge. Socialdemokratiet er i store problemer. Fremskrittspartiet stormer frem. Deres budskab er enkelt: De offentlige ydelser skal være større. Vi har jo overskud. Lige mine ord! Lad os se at få brugt overskuddet på de offentlige finanser, før der er en eller anden gal liberal, som finder på at sætte skatterne ned! Det er god socialdemokratisk politik. Heldigvis har Anders Fogh og Thor Pedersen ikke opdaget det endnu...

Vi socialdemokrater har svaret på fremtidens problemer. Vi skal bare bruge flere penge. Anders Fogh troede, at han kunne få os ned med nakken ved at lege halv-socialdemokrat. Men nu skal I bare se den ægte vare! Bare vent. Når Poul får sat drengen Frank på plads - og alle tude-marijerne - så skal der spendes.

Brokkeren

Postbesørgt blad
0900 KHC

2002

- 2. september Mød Jens Rohde, Venstres politiske ordfører**
Kl. 19.30 i Landstingssalen på Christiansborg.
Tilmelding nødvendig.
Se annoncen side 6.
- 21. september Gratis bustransport til Venstre Landsmøde i Odense**
Se annoncen side 5.
- 24. september Besøg Avedøreværket (E2)**
Kl. 16-20 på Hammerholmen 50, Hvidovre
Tilmelding nødvendig. Se annoncen side 7.
- 2. oktober Besøg Amagerværket**
Kl. 17-19. Tilmelding nødvendig.
Se annoncen side 11
- 9. oktober Mød Venstres politiske ordfører, Jens Rohde, MF (V)**
Kl. 19.30 (præcis) på Christiansborg i Venstres Gruppeværelse.
Tilmelding senest den 2. oktober. Se annoncen side 6
- 10. oktober NATO's udvidelse mod øst v/Ulrik Kragh, MF (V)**
Kl. 19.30 (præcis) på Christiansborg i Venstres Gruppeværelse.
Tilmelding seneste den 3. oktober. Se annoncen side 6
- 11. oktober Kulturnat i København**
Venstre har en stand på Københavns Rådhus
- 16. oktober Kursus for kasserere i Venstres organisation**
Kl. 19-22 på VU-sekretariatet, Nørre Voldgade 82, 4, København.
Tilmelding via nærmeste kredsformand senest den 10. oktober.
- 23. oktober Introduktionsmøde på Christiansborg**
Personlig indbydelse tilgår nye medlemmer i København.
- 28. oktober Mød Venstres borgmestre i København**
Kl. 19.00 ved rådhusets hovedindgang. Tilmelding nødvendig.
Se annoncen side 2.
- 31. oktober Deadline for Venstreposten nr. 5 – november 2002**
- 9. november Mød videnskabsminister Helge Sander**
Kl. 19.30 (præcis) på Christiansborg i Landstingssalen.
Tilmelding senest den 3. november 2002. Se annoncen side 7.
- 14. november Borgernes retssikkerhed med Freddy Dam & Gudrun Laub MF (V).**
Kl. 19.30 i Medborgerhuset, Danasvej 30 B, Frederiksberg.
Alle er velkommen. Se annoncen side 7
- 19. november Venstreposten udsendes fra Københavns Postcenter**

Kalender